

GROMICIEL (1) *sb m*

N sg gr(o)mici(e)l.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Pokonujący w boju, zadający klęskę komuś, pogromca: Zygmunt to itary: ten iako krol práwy Lechom poddánym był ná wżem łáfkáwym. [...] Mołkwy, Wołochow, y Tátárov brzydkich. Gromiciel mężny: inŕze przeciwniki, Poczynił Polŕcze wieczne, hołdowniki. *KlonKr F2.**

Cf GROMCA

ZZa